

1213.

Z Polanky

Dy sem by - la u ma - měn - ky svo - jí, stro - ji - la mia ja - ko ja - bko v po - li;
o - na mia stro - ji - la, le - da mia vy - zby - la, a já ne - bo - žá - tko mu - sím od ní.

Dy sem byla u maměnky svojí,
strojila mia jako jabko v poli;
ona mia strojila,

leda mia vyzbyla,
a já nebožátko musím od ní.

1214.

Z Moravan

Z jedné strany za Mo - ra - vú ze - le - ný trá - vni - ček, ze - le - ný trá - vni - ček.

Z jedné strany za Moravú
[: zelený travniček. :]
Už mě všecí opustili
a i můj tatíček.

Z druhé strany za Moravú
zelená travička;
už mě všecí opustili
a i má mamička.

630. PŘI NAKLÁDÁNÍ ŠATŮ

1215.

Ž. P. r. I. 88

O - dbí - rej, dě - ve - čko, svo - je ma - je - tno - sti, co sis na - je - dna - la od svej ma - li - čko - sti.

1216.

Z Luhačovic

O - dbí - raj, dě - ve - čko, svo - je ma - je - tno - sti, co sis za - je - dna - la od svej ma - li - čko - sti.

Odbírej, děvečko,
svoje majetnosti,
co sis najednala
od svej maličkosti.

Všecko sem sebrala,
nic sem nenechala,¹⁾
enom ten klineček,
co visel vineček.²⁾

¹⁾ Šak já si odbírám,
nic tudy nenechám,

²⁾ Přidávají:
Kolem, husy, kolem
nad tým naším dvorem,

maměnko, tatíčku,
ostaňte tu s Bohem.

1217.

Od Lachů

U - bi - raj se, dce - rko ma, dce - rko ma ro - zto - mi - lá, dce - rko ma ro - zto - mi - la.

Ubiraj se, dcerko ma,
[: dcerko ma roztomila. :]

[: stříbra, zlata nabrala. :]

Věnečka zeleného,
prstenečka zlateho.

Už sem se ja ubrala,

Cos ešče zapomněla,
dcerko ma roztomila?